

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 25 maja 2011 r. — The Queen na wniosek Dawida Edwardsa i Lilian Pallikaropoulos przeciwko Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-260/11)

(2011/C 226/30)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: David Edwards i Lilian Pallikaropoulos

Strona pozwana: Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie podejście sąd krajowy powinien przyjąć wobec kwestii obciążenia kosztami członka społeczności będącego powodem, który przegrał sprawę dotyczącą środowiska naturalnego, w kontekście wymogów art. 9 ust. 4 konwencji z Aarhus, wprowadzonej w życie na mocy art. 10a dyrektywy 85/337/EWG ⁽¹⁾ i art. 15a dyrektywy 96/61/EWG ⁽²⁾ (zwanym dalej „dyrektywami”)?
- 2) Czy ocena kwestii, czy postępowanie sądowe ma charakter „[...]dyskryminacyjn[y] ze względu na koszty” w rozumieniu art. 9 ust. 4 konwencji z Aarhus wprowadzonej w życie na mocy dyrektyw powinna być dokonywana na podstawie czynników obiektywnych (przez odniesienie, tytułem przykładu, do zdolności „przeciętnego” członka społeczności do ewentualnego pokrycia kosztów postępowania), na podstawie czynników subiektywnych (przez odniesienie do środków konkretnego powoda), czy też w oparciu o kombinację obu rodzajów czynników?
- 3) Czy też kwestia ta podlega w całości prawu wewnętrznemu państw członkowskich, o ile tylko osiągnięty zostanie cel wyznaczony w dyrektywach, a mianowicie zapewnienie, by wspomniane postępowania były „niedyskryminacyjne ze względu na koszty”?
- 4) Czy dla ustalenia, czy postępowanie ma charakter „[...]dyskryminacyjn[y] ze względu na koszty” ma znaczenie okoliczność, że powód w rzeczywistości nie został powstrzymany przed wszczęciem lub kontynuowaniem postępowania?

- 5) Czy możliwe jest przyjęcie, na etapie i) pierwszej apelacji lub ii) drugiej apelacji, podejścia do omawianych kwestii innego niż wymagane w pierwszej instancji?

-
- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40).
⁽²⁾ Dyrektywa Rady 96/61/EWG z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257, s. 26).
-

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augustākās tiesas Senāts w dniu 26 maja 2011 r. — Ainārs Rēdlihs przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-263/11)

(2011/C 226/31)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augustākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ainārs Rēdlihs

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osoba fizyczna, która nabyła towary (las) na swoje własne potrzeby i dokonuje dostawy towarów w celu złagodzenia skutków siły wyższej (na przykład wicherury), jest podatnikiem podatku od wartości dodanej w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾ i art. 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy 77/388/EWG ⁽²⁾, który podlega obowiązkowi zapłaty podatku od wartości dodanej? Innymi słowy, czy taka dostawa towarów stanowi działalność gospodarczą w rozumieniu ww. przepisów prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy jest zgodny z zasadą proporcjonalności przepis, zgodnie z którym na osobę, która nie zgłosiła się do rejestru podatników podatku od wartości dodanej, można z tego powodu nałożyć grzywnę w wysokości równej kwocie podatku zwykle należnego od wartości dostarczonych towarów, mimo iż osoba ta nie miałaby obowiązku zapłaty podatku, gdyby zgłosiła się do rejestru?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

⁽²⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)
